

ОД ИСТЕ АУТОРКЕ

ПУТ ОКО СВЕТА ЗА 25 ДАНА
АПостоли урбаног БЕОГРАДА

ЉУБАВ У МАРОКУ

ТАЈНА КЊИГА

СРПКИЊА

МОЈ ДЕДА ЛУЈ ВИТОН

ДАМА ИЗ МОНАКА

ЉУБАВ У ТУНИСУ

ДАМА ИЗ САНТОРИНИЈА

САНТА МАРИА

ЉУБАВ У ЕМИРАТИМА

ЉУБАВ У БЕЈРУТУ

РОМАН О ПРЕЉУБИ

ЉУБАВ У КАИРУ

ТАЈНИ ЖИВОТ СЛАВНИХ СРПКИЊА

КРАЉИЦЕ СЕРБСКЕ

АВАТО ИЛИ ЖЕНА ПОСЛЕДЊЕГ ДЕСПОТА

СПАС

ТАЈНА ТИТОВОГ КРЕВЕТА

ВИРТУЕЛНА КУРВА

СПАС 2

101 МУШКАРАЦ У ЧЕТИРИ ГОДИШЊА ДОБА

САМА

ВОЛЕТИ И УМРЕТИ НА КАРИБИМА

ТАЈНА ДРУШТВА У СРБИЈИ

СПАС 3

МИРИС НЕБА

ПОСЛЕДЊИ ХРИШЋАНИН

ЦРНОГОРСКЕ ПРИНЦЕЗЕ

ПУТ У СРЦЕ КОСОВСКОГ МИТА

ЗБОГ ЊИХ САМ ВОЛЕЛА БЕОГРАД

ШКОЛА ЗА АНЂЕЛЕ

ИСИДОРА
БЈЕЛИЦА

О Д А Д О Ш

■ Laguna ■

Copyright © 2019, Исидора Бјелица
Copyright © овог издања 2019, ЛАГУНА

ОД А ДО Ш

© Kupovinom knjige sa FSC oznakom pomažete razvoj projekta
odgovornog korišćenja šumskih resursa širom sveta.

NC-COC-016937, NC-CW-016937, FSC-C007782

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Драги моји читаоци,

Годинама сте писали како вам је жао што све те моје мисли и ставови разбацани по разним интервјуима, магазинима, часописима нису некако тематски систематизовани да служе вама кад вам треба пријатељски савет под било којим словом, за било који сегмент живота. И тако је настао овај необичан брeвијар животне филозофије, пре свега захваљујући идеји и посвећености моје дивне маме професорке Нене, која је имала снаге да из хиљада страница мојих разговора извуче оно најинтересантније и за вас најкорисније. Спадам у ону врсту уметника који, слободно могу да кажем, не чувају ништа кад је њихов рад у питању, немам чак ни по један примерак од својих 78 књига, а камоли да сам чувала своје интервјуе. Мама је, упркос мојој немарности, покушала нешто да склони и сачува и тако је, захваљујући њој и заиста феноменалном и вредном тиму *Лајуне*, настала ова књига, која ће чинити да наш близак однос, који траје читаве

тридесет четири године, постане још ближи – јер овако, када имате било који проблем, кад вам треба неки савет, или просто моја блискост и хумор, довољно је да пронађете одређено слово и тему која вам треба. Желим да знате да сам увек уз вас и поред вас и да вам несебично шаљем своју љубав и дух, увек у оној потпуној сировој, готово детињој искрености која нас је нераскидиво спојила у најјачој духовној и емотивној вези на овом свету: писац – читалац.

Љуби вас Иси

Садржај

А	
Антиномије	13
Б	
Београд	15
Богатство	17
Брак	30
В	
Вера	42
Вила	43
Г	
Геј парада	46
Гусле	47
Д	
Демократија	48
Деца	49
Ђ	
Ђакузи	52

Е	
Егзибиционизам	53
Езотерија	54
Енергија	55
Еротика	56
Естрада	59
Ж	
Жене	61
Журка	63
З	
Завођење	67
Здравље	71
И	
Интелектуалци	74
Ј	
Јавност	77
К	
<i>Клоџ фркеџ</i>	79
Књиге	80
Корида	86
Критичари	87
Куповина	89
Л	
Лепота	91
Љ	
Љубав	95
М	
Мода	105
Моћ	111

Мушкарци	113
Музика	118
Н	
Новац	119
Њ	
Њујорк	121
О	
Оргазам	126
П	
Патриотизам	130
Позориште	131
Породица	131
Порођај	133
Предрасуде	134
Прељуба	135
Псовке	139
Путовања	141
Р	
Рак	154
Ријалити	182
С	
Секс	186
Скандал	189
Слобода	191
Спорт	193
Србија	194
Срећа	199
Стан	200
Страст	204

T	
Табуи.	209
ТВ.	211
Трач	213
Ђ	
Ђилими	216
У	
Уметност	217
Ф	
Филм.	219
Х	
Храна.	223
Ц	
Црна Гора	229
Ч	
Часописи	232
Џ	
Џет-сет.	234
Ш	
Шешир.	237
Шопинг	239
<i>О ауторки.</i>	245

A

АНТИНОМИЈЕ

Мој животни принцип да спајам неспојиво, који ме истовремено забавља и испуњава, примењујем где год стигнем, од лексике и синтаксе до гардеробе, своје стварности и уметности. Верујем у антиномије. Ја сам дете Ендија Ворхола и Салвадора Далија.

Како успевам да у емисијама и на приватним журкама спојим људе по свему различите, како *минисџре слајкој живоџа* и националне (анти)хероје, тако и рокере и академике са фолк певачицама?

Па у томе и јесте ствар, у тој чаробној алхемији спајања неспојивог. Та културна степеница ће нас више приближити свету него било шта друго. Као друштво морамо да схватимо да је право на посебност веома важно, а да нас прича о две Србије само још више удаљава од Европе. Не верујем у одвојене светове и сегрегацију.

Једном сам, као сасвим млада девојка, у Шпанији провалила у клуб резервисан само за мушкарце, што је био скандал. Уживам у невероватним емотивним и културним спојевима, производим их и у приватном животу и на телевизији, и сама се изненадим како су ти спојеви забавни и до каквих све чудноватих интеракција ту долази. Просто, верујем у различитост и сигурна сам, а то је моја пракса показала, да фолк певачица и академик и те како имају о чему да причају, баш као хомосексуалац и свештеник, левичар и десничар, трансвестит и конзервативац.

Sofia, 2007.

Б

БЕОГРАД

Невероватно, али већ четврто колена сам Београђанка. Прабака и бака су ми биле Београђанке, обојица деда су живели у Београду, али је један као официр из Земуна добио распоред у Сарајево, а други као професор књижевности. Тако су се моји родитељи тамо упознали и ја сам тамо рођена. Зато за себе волим да кажем да сам на невероватан начин Сарајка, или још прецизније: Београђанка рођена у Сарајеву, а пореклом Црногорка.

Револиџ, 1998.

Ја могу иностранству да издржим петнаест дана или месец, после тога почињем да се нервирам и купујем карту за назад. У питању је носталгија и за људима и за пејзажем, мој миље, то сам ја – Српкиња. Ја јесам националиста, али сам и космополита – космополита

који се увек враћа у свој град. Обожавам и Црну Гору, када погледам Зету, ништа ми томе није равно, а исто је тако у Београду.

Револџи, 1998.

Београдска џунгла

Бити жена а возити кола у Београду и СЦГ више је од трауме. Не пуштају пешаке, сви журе, трубе, урличу, прете, богарају. Горе него у Каиру, а светски водичи се слажу да је у Каиру најгоре. Тамо, на прашњавом путу према Гизи, осећала сам се као дама за разлику од рутине београдских штрафти.

Пошто сам положила возачки испит у деветом месецу трудноће, прве вожње сам имала као свежа породиља, рањива и осетљива... То је било страшно. На свако застајање, на сваку грешку, на свако оклевање, нервозни момци трубили су, викали и псовали, слали ме од п. м. до б. м. и шире. А тек да застану да са бебом пређем улицу. Нема шансе.

Била сам спремна да одустанем од вожње, плакала сам и кукала мужу да никада нећу успети да савладам правила београдске џунгла-вожње. Онда ми је он рекао да пробам да на псовку и урлик одговорим псовком. Да спремим арсенал и не одустајем. И стварно, када је први мачо манијак затрубио на узбрдици, отворила сам прозор и послала га у пејзаже од п. м. па све по списку. Смирио се. Једном сам чак излазила засуканих рукава да се „гучем“ са камионџијом, а он је праснуо у смех и охладно се. Страшно, али делотворно.

После дуго времена и друге бебе, опет сам шофер. Позади нервозна беба тражи воду, а сви журе. Све је исто, а толико се тога променило. Јуримо у Европу, возимо горе него што су возили Турци пре уласка у НАТО. Дам мигавац, паркирам да додам мојој Вили воду, а следи водопад псовки и трубњава. Не псујем, махнем флашицом и осмехнем се. Бука нестаје и ја помислим да има шансе. Разнежим се од свеже илузије. Насмешим се. Приђе ми непознат тип у прашњавим и бесним колима и каже:

– Извини, Исидора, нисмо те одмах препознали, мислили смо нека крава да јој ј. м.

Позли ми. Беба пије и плавим очима пиљи у кола која пролазе поред нас.

– Грешка, кажем, нисам Исидора, ја сам крава. Само имам нос и шешир и бебу као Исидора.

Гледа ме запањено. Одмерава ме и оде. Ја се смејем сама за себе, и беба се смеје иако појма нема шта је смешно. Погледам у њене мале беле ручице, будуће шоферске, и питам се шта је после двадесетак година чека на српским улицама. Да ли, можда, неки урбани џентлмени, или ће морати да учи да жмури и псује?

Из личне архиве ауторке

БОГАТСТВО

Нисам ни по једном материјалном мерилу богата, али у ономе што имам баш знам да уживам. Велика је мудрост знати уживати у ономе шта ти је Бог дао и не

желети туђе. Ја сам уметница, па знам да претварам осредње у гламурозно, што би рекла моја прабака: „Не једе питу ко има, него ко је навикао!“ Стил, то је све.

Што се тиче нематеријалног, е ту сам тајкунка са своје двоје дивне деце, мужем, мамом, татом и хиљадама и хиљадама читалаца, као и сећањима на путовања. Ту већ могу да се похвалим богатством!

Кад чујем да је овде неко моћан, питам се шта је тај ове недеље урадио за избегле са Косова, из Крајине и Босне, за српске болнице. Мој став је радикалан. Сматрам да би прво требало средити српске болнице, па тек онда дати паре за поједине филмове.

Забавне су ми те листе типа „сто или триста најмоћнијих.“ Сматрам да ранг-листе моћних не би требало правити по богатству, већ по томе колико ко може другима да помогне.

На једној од поменутих листа нашла сам се на 101. месту. Кад сам то прочитала, рекла сам мужу: „Човече, ја бих себе сврстала у десет најнемоћнијих људи у Србији!“ Свакодневно ме позове четрдесетак људи и тражи помоћ. А нисам ни министар, ни тајкун, ни директор. Осећам се немоћно јер не могу да им пружим оно што очекују.

Из личне архиве ауторке

Није лако бити богат

Свакодневним листањем магазина и прегледом ТВ станица, живот богатих и славних нам се намеће као најлепше и најгламурозније достигнуће које једна особа може да постигне на овом, иначе несрећном,

свету. Преплануле лепотице, фирмирана роба са астрономским ценама, дијаманти, виле, јахте, цетови, милиони долара и евра нешто су о чему милијарде људи сањају, верујући да њихови идоли, глумци, манекенке, тајкуни, фудбалери и певачи, живе еденски живот.

Али еденски живот изнутра изгледа сасвим другачије него што нам га медији и сами његови актери представљају. То је једна од најчуванијих тајни овога света, о којој богати и славни говоре једино у међусобном поверавању. Док у мрачном зимском дану листате таблоиде и фенси магazine, покушајте бар за трен да сагледате ствари другачије. Истина, сапунице попут *Династије* и сличних су на један гламурозан начин покушале да нам објасне да и богати плачу, свађају се и губе нерве, али нико никад није објаснио какве су заправо страшне тривијалне муке богаташке.

Ово сасвим чудно откриће дошло ми је пре неколико година када сам ишла у посету пријатељици, у њену отмену вилу у Монаку. Разгаљена фотографијама прелепе виле, која се налази тик поред Кашогијеве, охрабрена сликама базена, баште и јахте, нисам ни слутила каквом ћу суноврату присуствовати.

Дакле, прво сам била констернирана у којем је стању друм између Монте Карла и околних месташаца, а потом сам се сусрела са пријатељицом која је била на ивици нервног слома. Њен пластични хирург погрешио је приликом последњег захвата ботоксирања и била је страшно бесна. Сместила ме је у собу на другом спрату, а ја сам дванаест сати слушала њене псовке и урлања. Ујутру ме је молила да са њом одем у сам

центар Монака да нас види локални полицајац јер моја пријатељица Сали је, као и многи Амери, побегла у ове лепе крајеве од пореза.

Порез је ноћна мора сваког успешног и богатог селебритија. Софија Лорен је због утаје пореза била утамничена у Италији, велики Бергман такође је био прогањан због њега, да и не говоримо о проблемима тенисера и холивудских глумица. Порез је ноћна мора сваког богаташа и он даје енормни новац да плати адвокате и саветнике који ће му дати формулу како да своју зарађену кинту у што мањој мери прослеђује држави. Оно што следи после пореза јесте списак богаташких невоља и проблема за које већина мисли да су њихови еденски аргументи.

1. Вечна младост

Одржавање заносног лица и тела, вежбе, пластичне операције, прескупе креме, третмани, борба с временом – ноћна су мора за сваког славног, богатог и успешног џет-сетера. Број холивудских звезда и манекенки које су завршиле на Клиници „Бети Форд“ говори да због толиког пресинга звезде веома често посежу за дрогом и алкохолем. Неки само постану дебели и незаинтересовани. Одржавање тела и лица оптимално заносним представља највећу ноћну мору за сваку звезду и џет-сетера.

2. Виле

Кад гледате оне шарене сличице вила славних, пре свега помислите на то колико плаћају порез на те зградурине, а затим из личног искуства, свог станчића, покушајте да саберете колико кошта одржавање тих

стотина и хиљада квадрата. Колико је потребно послуге да само побрише прашину у тим кућеринама, а да не говоримо о зубу времена који нагриза кров, фасаду, луксузна купатила. Прича о вили подразумева послугу, а ту креће ноћна мора сваког богаташа. Послуга је често индискретна и бахата, а неретко већу суму новца заради тако што новинама и телевизији прода ексклузивне исповести како су њихове газде свиње, манијаци, первертити... Није необично да послуга директно оптужи свог газду за сексуално злостављање или малтретирање. Случајеви су многобројни, а Наоми и њена собарица само су зрно у пешчаној олуји богаташких, џет-сетерских мука са услугом. Обичај у светским метрополама да се доводе филипински парови да пазе на кућу дошао је најзад и у Србију. Прича се да ових дана баш неки од најуспешнијих Срба и сами траже Филипинце да би се спасли пошасту муке са неложалном услугом. Уморни од исповести у новинама својих собарица, вртлара, масера и шофера, богаташи и џет-сетери чезну за готово немумштим Филипинцима више него за било чим другим на свету.

Вртларе је теже наћи, а о добрим куварима да и не говоримо. Није тајна да су неке од највећих богаташких и холивудских свађа настале управо око преузимања куvara и масера. Ипак, кад причамо о вилама, готово да нема богаташа или светске звезде а да их нема бар неколико. Једна вила у Аспену, једна на Карибима, две-три у Америци, пристојан замак у Енглеској или Шкотској и, за утеху, добар стан у Дубаију или Маракешу. Не треба заборавити ни тајну вилу на Сардинији. Ово је само почетнички списак кућа.